

Bert Driessen, in 1931 geboren uit een oud Oegstgeests geslacht, werkte tot het bereiken van de VUT-leeftijd (1991) bij het Marine Electronisch en Optisch Bedrijf.

Vanaf 1972 beheert Driessen het archief van de St. Willibrordus-parochie in zijn woonplaats.

In het begin van de jaren zeventig nam zijn onderzoek naar de herkomst en de achtergrond van de familie Driessen een aanvang. Dit resulteerde in 1984 in het boekje 'De nakomelingen van Henricus Driessen'.

Samen met twee andere Oegstgeestenaren drong hij in 1978 aan op uitbreiding van de plaatselijke monumentenlijst.

In 1982 was hij betrokken bij de oprichting van de Werkgroep 'Oud Oegstgeest', de voorloper van de in 1987 opgerichte Vereniging 'Oud Oegstgeest'.

Thans maakt hij deel uit van de afdeling 'onderzoek' van de vereniging, die ondermeer (historische) publicaties verzorgt voor het verenigingsorgaan. Eerder verrichtte hij diverse malen onderzoek naar door sloop bedreigde panden. Gezien zijn kennis betreffende de geschiedenis van Oegstgeest adviseerde hij in 1987 bij de samenstelling van de voorlopige gemeentelijke monumentenlijst.

Bij de herdenking van 1250 jaar Christendom in Oegstgeest in 1989 stelde hij met vier andere 'dorpsvorsers' het boekje 'Willibrords Erven' samen.

Driessen heeft de oorlogsjaren in Oegstgeest bewust meegemaakt, maar ook de verhalen over deze periode van zijn ouders, familieleden en andere bekenden vormden mede de basis voor nader onderzoek naar de gebeurtenissen in Oegstgeest tijdens de Tweede Wereldoorlog. Al lange tijd leefde de idee dit onderzoek ter hand te nemen en het resultaat ervan op schrift te stellen.

Gezien het feit dat Riet van Dort evenzo plannen had voor een dergelijke publicatie, bundelden Driessen en Van Dort hun krachten, met als resultaat het boek 'Oegstgeest in bange dagen'.

"Alhoewel er onderling zo nu en dan verschil van inzicht bestond was de samenwerking uitstekend", aldus Driessen.

Riet van Dort, als publiciste verbonden aan enkele regionale bladen, werd in 1938 geboren in Rotterdam. In deze gehavende stad maakte zij als kind kennis met het begrip 'oorlog', met name door het zg. 'vergeten bombardement' van de Amerikanen op Rotterdam-West van 31 maart 1943, dat zij van zeer nabij meemaakte. Tijdens de oorlog al verzamelde zij prentbriefkaarten van het 'vroegere' Rotterdam. Deze nieuwsgierigheid groeide later uit tot historische belangstelling in breed verband.

Haar werk in de welzijnssector leidde tot onderzoek naar het ontstaan van de volks- en buurt-huizen en de wijkgebouwen.

Van 1976 tot 1988 was zij werkzaam in de gezondheidszorg. Zij kreeg belangstelling voor de geschiedenis van de ziekenverpleging. In dit kader verzorgde zij tal van lezingen en diaprojecties.

Nadien spitte haar onderzoek zich toe op de psychiatrie, resulterende in 'Weerspiegeling van toen'; een in 1988 uitgegeven gedenkboek ter gelegenheid van het 60-jarig bestaan van het psychiatrisch ziekenhuis 'Sancta Maria' te Noordwijk.

Ondertussen was zij ook geïnteresseerd geraakt in de geschiedenis van haar nieuwe woonplaats (Oegstgeest), waar zij sinds 1973 woont. Kort na de oprichting van de Vereniging 'Oud Oegstgeest' trad zij toe tot de afdeling 'onderzoek' van deze vereniging, waarvan ook mede-auteur Bert Driessen deel uitmaakt. In 1990 schreef zij de begeleidende teksten voor het fotoboek 'Oegstgeest van toen'.

In opdracht van de Warmondse vereniging 'St. Matthias' schreef zij ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan in 1993 het gedenkboek 'Het lot viel op Matthias', dat de ontwikkeling schetst van kerkelijk verenigingswerk naar het verenigingswerk van nu, maar ook een algeheel beeld geeft van de geschiedenis van het dorp Warmond.

Intussen hadden Bert Driessen en zij een begin gemaakt met het uitwisselen van gegevens betreffende Oegstgeest gedurende Wereldoorlog II. Zij bundelden hun krachten en brachten gezamenlijk het boek 'Oegstgeest in bange dagen' tot stand.

"De onderzoeksdrang van Driessen en mijn 'drang' om te schrijven vormden de basis voor een evenwichtige samenwerking", aldus Van Dort.